

Dodatek tygodniowy

przy Gazecie Lwowskiej.

Nr. 15.

Dnia 14. Kwietnia 1855.

Lwowska kasa oszczędności.

Wyjątek ze sprawozdania dyrekcji na rocznym zgromadzeniu Towarzystwa d. 23. lutego 1855 roku.

(Obacz Nr. 13 Dodatku tygodniowego z r. 1854.)

Z końcem roku 1853 pozostało wkładek za 3.021.945 złr. 40¹/₃ kr.
W roku 1854 przybyło:
nowych wkładek za 1.104.421 złr. 1 kr.
tudzież prowizji z dniem 31. grudnia 1854
w sumie ogólnej 104.528 „ 41²/₄ „
wkładającym należące się,
zatem ogół powiększenia wynosi 1.208.949 „ 42²/₄ „
Ze zaś w roku 1854 zwrócono w ogóle na
książeczki 1.390.058 „ 42 „
zatem stan kapitału wkładkowego zmniejszył
się przez rok 1854 o 181.108 złr. 59²/₄ kr.
tak, iż z końcem roku 1854 wynosi w ogóle 2.840.836 złr. 40³/₄ kr.
Z tej sumy jest:

	złr.	kr.
Wkładek 4 procentowych na 12.432 książeczkach za 2.782.176	50 ⁵ / ₄	
„ 3 ¹ / ₂ „ „ 86 „ „	58.659	50
w ogóle na 12.518 książeczkach	2.840.836	40 ³ / ₄

Książeczki 3procentowe wyszły już w tym roku całkiem z obiegu.
Co do rozkładu kapitału wkładkowego na pojedyncze książeczki rzecz
ma się tak:

Książeczek po 1000 złr. było z końcem roku 1854 siedmset kilkadziesiąt, czyli na sumę siedmset kilkadziesiąt tysięcy złr.; na 500 zaś złr. i inne wyższe kwoty tysiąca złr. sięgające przeszło 1300 książeczek za sumę 900.000 złr. dochodzącą. Na resztę tedy kapitału wkładkowego to jest na sumę 1.200.000 złr. sięgającą, zostają książeczki z wkładkami niżej 500 złr. aż do 25 kr.

Wkładki mniejsze niż 100 złr. wyniosły:

w r. 1853 od 4313 stron w ogóle 121.463 złr. 14 kr., t. j. w przecięciu 28 złr. 9 kr. od jednej strony, zaś w r. 1854 od 4016 stron w ogóle 101.466 złr. 50 kr. t. j. w przecięciu 25 złr. 12 kr. od jednej strony.

Z odniesienia tych liczb do całkowitej ilości wkładek w ciągu roku wniesionych, okazuje się niemal ten sam stosunek, to jest, iż tak w roku 1853 jak i w 1854 ogólna suma wkładek niżej 100 złr. wyniosła cokolwiek więcej niż 9 procentu całkowitej ilości wkładek.

Podanego wyżej kapitału wkładkowego 2.840.836 złr. 40³/₄ kr. na 12.518 książeczkach umieszczonego, część niemal 13ta, to jest przeszło 225.000 złr. lokowana jest na 1.388 książeczkach z następujących tytułów:

Fundusze rozmaitych gmin miejskich i wiejskich	na książeczkach	z sumą w ogóle
„ mas spadkowych, drobniejsze depozyta sądowe i kancelaryjne	339	przeszło 81.000 złr
„ gremiów, cechów i korporacji rzemieślniczych	777	„ 107.000 „
„ szkół w niektórych gminach, kościołów i klasztorów	48	„ 8.000 „
„ instytutów przemysłowych i dobroczynnych	116	„ 11.000 „
„ szpitalów	101	blisko 15.000 „
	7	„ 3.000 „

Z tej sumy funduszy ubyło w porównaniu z poprzedzającym rokiem sto kilkanaście tysięcy złr., a to po największej części na pożyczkę Państwa 500 milionową przez gminy subskrybowaną.

Winkulowanych książeczek jest w ogóle 191; z tych 96 rozmaitych korporacji a 95 osób prywatnych.

Książeczek przez Sądy kondykowanych, to jest takich, które albo są w amortyzacji, albo też strony spór przed sądem o nie wiodą, jest w ogóle 39.

Z końcem r. 1853 ulokowanych było na hipotekach dóbr ziemskich i realności miejskich na 5% n 599 stron w ogóle 2 466.625 złr. 37 kr.

Wypożyczono na nowo w r. 1854:	
na dobra ziemskie 10 stronom w ogóle	52.600 złr.
„ realności miejskie 8 „ „	32.300 „
razem	84.900 „ 37 kr.

Zatem ogół wypożyczonego kapitału był 2.551.525 złr. 37 kr.

Ten stan zmniejszył się przez zwyczajne spłaty ratami półrocznymi w ciągu roku na umorzenie kapitału wnoszonemi w ogóle o 59.489 „ 55 „

zatem z końcem roku 1854 suma na hipotekach lokowana wynosiła w ogóle 2.492.035 złr. 42 kr.
czyli o 25.410 „ 5 „
więcej niż z końcem roku poprzedzającego.

Gmina miasta Lwowa z pożyczki 27.000 złr. — kr. w październiku 1853 do umorzenia w 15 latach ratami półrocznymi sobie udzielonej, spłaciła dwie raty na swoich terminach i prócz tego 9 rat nad plan umorzenia, w ogóle 8.092 „ 44 „
pozostaje więc jeszcze winna 18.907 złr. 16 kr.

Ciężąca na hipotekach suma wyżej wykazana rozkłada się w następujący sposób:

na dobrach ziemskich	305	stron z kwotą 1.700.467 złr. 52 kr.
„ realnościach miejskich 312 „ „		791.567 „ 50 „
w ogóle	617	stron z sumą 2.492.035 złr. 42 kr.

Wypada ztąd, iż z każdych 100 złr. na hipotekach umieszczonych, cięży na dobrach ziemskich 68, a na realnościach miejskich 32 złr., któryto stosunek był taki sam i z końcem roku poprzedzającego.

Z pożyczek na hipoteki jeszcze w r. 1853. przyrzeczonych, było do spłacenia 73 właścicielom hipotecznym w ogóle przeszło 400.000 złr. Gdy zaś jak wyżej widzieliśmy tylko suma 84.900 złr. 18 właścicielom hipotecznym zaliczoną została, należy się jeszcze 55 właścicielom hipotecznym suma przeszło 300.000 złr. Dyrekcya dając przyrzeczenia nie inaczej jak z tem zastrzeżeniem, że wypłata nastąpi w miarę jak fundusze kasy na to pozwolą, zmuszoną była dla niedostających na ten cel funduszy wstrzymać zupełnie dalszą wypłatę przyrzeczonych pożyczek. Z tego samego powodu jakich 40 nowych podań o wymiar pożyczki od właścicieli hipotecznych w ciągu roku 1854 wniesionych, nie rozstrzygała wcale Dyrekcya, zostawując to także lepszej przyszłości.

Zaległości z hipotek w kapitale i prowizji, t. j. w ratach półrocznych wynosiły: po koniec roku 1853 przy kapitale 2.466.625 złr. 37 kr. w ogóle na hipotekach ciężącym 32.919 złr. 10 kr. a po koniec roku 1854 przy kapitale 2 492.035 złr. 42 kr. w ogóle na hipotekach ciężącym 37.926 złr. 12 kr. to jest, na każde 100 złr. pożyczki na hipotekach ciężącej zalegało po koniec roku 1853 1 złr. 20 kr.
a „ „ „ 1854 1 „ 31 „

Z powyższego stanu zaległości z końcem roku 1854 wykazanego przypada:

na dobra ziemskie:
11.558 złr. 15 kr., t. j. mniej o 2.257 zł. 1 kr. niż z końcem roku poprzedzającego,

na realności miejskie:
26.367 złr. 57 kr., t. j. więcej o 7.264 złr. 3 kr. niż z końcem roku poprzedzającego,

a biorąc stosunek tych zaległości do ogółu kapitału na każdej z tych dwóch kategorii hipotek ciężącego, wypada iż z każdych 100 złr. pożyczki na dobrach ziemskich ciężącej, zalega po koniec r. 1854 40³/₄ kr.

„ „ „ „ „ realnościach miejskich 3 złr. 19³/₄ kr.

Gdy jeszcze dalej rozróżnimy realności miejskie na lwowskie i na owe na prowincyi, okazuje się, iż na realn. lwow. przy wierzytelności 687.690 złr. 58 kr. zalega 21.642 złr. 10 kr. czyli 3 złr. 9 kr. na 100 złr.

na realnościach na prowincyi przy wierzytelności 103.876 „ 52 „ zalega 4.725 złr. 47 kr. czyli 4 złr. 11 kr. na 100 złr.

Co do procesów sądowych z tymi dłużnikami hipotecznymi, którzy zamieniają wnosić na terminach raty półroczne na umorzenie długu, procesów takich było w toku

z końcem roku 1853	52
przybyło przez rok 1854	11
razem więc	63

Z tych doprowadzono do wyroku 10
z zaprzestaniem dalszych kroków egzekucyjnych, gdyż
dłużnicy wrócili do porządku w płaceniu rat;
zostało więc jeszcze w toku 53
z których 26 idzie do wyroku, a 27 do dalszej po za wyrok egzeku-
cji sądowej.

Z tych 53 procesów jest 21 z właścicielami dóbr ziemskich,
" " " 22 " realności we Lwowie,
" " " 10 " " na prowincyi.

Stan funduszu ruchomego był z końcem roku 1854 następujący:
w 28 zastawach na papiery publiczne na 5% 21.262 złr. — kr.
" 18 wekslach eskontowanych na 5% 16.150 " — "
" 4 procentowych galicyjskich listach zastawnych 119.000 " — "
" 5 proc. obliga. pożyczki Państwa z r. 1851 Ser. A. 10.000 " — "
" " " " " z roku 1852 10.000 " — "
" 4 procentowych loteryjnych 1854 10.000 " — "
" 5 proc. obliga. pożyczki Państw. 500 mil. 1854 30.000 " — "
" 3 procentowych asygnacyach kasy centralnej,
któreto asygnacje tutejsza filialna kasa ban-
kowa na każde zgłoszenie się na gotowi-
zną wymienia 235.000 " — "
" gotowiznie 15.229 " 5 "
Ogółem 466.641 złr. 5 kr.

Fundusz ten przeznaczony do zaspokojenia stron z książeczkami po wypłatę zgłaszających się, powinienby według zasady w zwy-
czajnych czasach przez Dyrekcję przestrzeganej być $\frac{1}{6}$ częścią ca-
łego kapitału wkładowego, a jest niespełna $\frac{1}{6}$ częścią. Zeszedeł
on z swojej zwyczajnej miary przez znaczną w tym roku przewyż-
kę zwróceń nad wkładkami, — zawsze jednakże był dostatecznym
do zaspokojania wszelkich żądań stron z książeczkami zgłaszających
się, tak, iż kasa ani razu nie zrobiła nżytku z §. 14. statutów,
to jest nie żądała od strony wypowiedzenia, lecz wszelkie choć naj-
znaczniejsze sumy na każde zgłoszenie się niezwłocznie wypłacała.

Do stawienia się w tej gotowości wypadło zmniejszyć znacznie
sumę na eskont weksłów i na zastawy przeznaczoną. Ze ściągnię-
ciem sumy za eskontowane weksle w obiegu będącej, postępowała
Dyrekcya z największą dla stron względnością, nie zrywając intere-
su od razu, lecz powoli i następnie zmniejszając fundusz na to
przeznaczony i skracając termin. To też, lubo sumę 225.464 złr.
30 kr. jeszcze w samym początku Maja za eskontowane weksle
w obiegu będącą, można było według terminów weksli ściągnąć ze
wszystkiem do początku Sierpnia, jednakże stopniowo tylko zeszło
się z niej do końca Grudnia na 16.150 złr. Niedogodności, jaka
z wyjścia z obiegu tak znacznej gotowizny dla tutejszego placu han-
dlowego wynikać mogła, zapobiegło się właśnie w najkrytyczniej-
szym czasie przez to, że za przyłożeniem się lwowskiej izby han-
dlowej i przemysłowej, c. k. uprzywilejowany bank narodowy austry-
jacki podniósł z swej strony w miesiącu Sierpniu dotychczasowy
fundusz na eskont weksli dla Lwowa przeznaczony z 500.000 złr.
na 750.000 złr. Również tutejsza filialna kasa bankowa uposażona
została w Sierpniu sumą dwóch milionów złr. wyłącznie do pożyczek
na zastaw papierów publicznych; a więc i z tej strony ściągnięcie
przez kasę oszczędności kilkudziesiąt tysięcy złotych reńskich z in-
teresu zastawów bynajmniej nie było dla publiczności dotkliwe, bo
miała sobie podane inne. nieporównanie obfitsze źródło do czerpania.

Z majątkiem własnym Zakładu tak się ma:

Zysk z prowizyi, eskontu, z nabycia pa-
pierów publicznych niżej wartości ich nominal-
nej, i z innych pomniejszych wpływów wyniósł
w roku 1854 39.840 złr. 30 $\frac{3}{4}$ kr.
od czego potrąciwszy:

Koszta administracji, jako to: pensye urzęd-
ników i płace sług, kapitulacyę syndyka, di-
urny, remuneracye urzędnikom i sługom, spra-
wienie ksiąg i innych potrzeb kancelaryjnych,
zużycie sprzętów, najem lokalu z opałem, po-
datek od dochodu Zakładu, inne mniejsze wy-
datki, tudzież stratę na kursie zrealizowanych
papierów publicznych w ogóle 17.340 " 22 "
pozostało czystego zysku za rok 1854 22.500 złr. 8 $\frac{2}{4}$ "
A że majątek Zakładu z końcem roku 1853 był 109.976 " 48 $\frac{3}{4}$ "
okazuje się więc suma 132.476 złr. 57 $\frac{1}{4}$ kr.
stanowiąca własny majątek Zakładu z końcem roku 1854.

Ponieważ wymienione wyżej w funduszu ruchomym papiery pu-
bliczne, jako to:

obligacje pożyczek państwa w kwocie 60.000 złr.
i galicyjskie listy zastawne 119.000 "
czyli razem 179.000 złr.

papierami publicznymi, wzięte są w porachunek w wartości swej
nominalnej, a w razie potrzeby zrealizowania tych papierów przysz-
łoby ponieść stratę na ich kursie i pokryć takową z majątku wła-
snego, odrzuciwszy tedy od tegoż majątku . . . 132.476 złr. 57 $\frac{1}{4}$ kr.
ubytek obliczony według kursu giełdy wiedeń-
skiej z dniem ostatnim grudnia 1854 r. okazu-
jący się w kwocie 19.530 " 22 $\frac{3}{4}$ "

pozostająca suma 112.946 złr. 34 $\frac{3}{4}$ kr.
przedstawiałaby ostatecznie wielkość własnego majątku Zakładu wgo-
towiznie z dniem ostatnim grudnia 1854.

Ze z majątku swego wyłożył Zakład na rozmaite cele dobro-
czynne krajowe

w roku 1849 1.000 złr.
" " 1851 1.000 "
" " 1853 10.000 "
w ogóle 12.000 złr.

o tem już z dawniejszych sprawozdań wiadomo, równie jak i to, że
pierwotny majątek złożony z ofiar całego kraju, był z otworzeniem
Zakładu 10.335 złr. 30 kr.

Do dwóch instytutów krajowych, to jest: „Instytutu dla ciem-
nych“ i „Funduszu pożyczkowego: Franciszka Józefa, dla profesy-
onistów lwowskich,“ których fundusze kasa oszczędności ma na ra-
chunku bieżącym, przybył w r. 1854 jeden jeszcze, to jest: „To-
warzystwo przemysłu lnianego i konopnego w Galicyi,“ a to pod
temi samymi jak i tamte warunkami.

Stan funduszy tych był z końcem roku 1854 na rachunku bie-
żącym taki:

Instytut dla ciemnych 1.939 złr. 58 kr.
Funduszu pożyczkowego dla profesjonalistów lwow-
skich, z sumy sześciu tysięcy kilkuset złr. w cią-
głym obrocie u stu kilkunastu rzemieślników
będącej, pozostałość 111 " 58 "
Funduszu Towarzystwa przemysłu lnianego i ko-
nopnego 5.553 " 51 "

Z zestawienia dat ruchu ogólnego kasy eo do liczby stron i ob-
rotu funduszy pieniężnych, w porównaniu z rokiem poprzedzającym
okazuje się, iż:

W ciągu roku 1853 kasa miała do załatwienia 20.318 stron,
zaś w roku 1854 liczba ta doszła 21.035 stron, mianowicie:
wkładek na książeczki i dokładek wniosło 7.060 osób
po wypłaty z książeczek zgłosiło się . . . 9.186 "
reszta zaś, to jest . . . 4.789 "

tyczy się innych interesów kasowych, jakoto: wypłaty pożyczek na
hipoteki, poboru rat półrocznych z hipotek, pożyczek na zastawy,
ściągnięcia takowych lub przedłużania, eskontu weksłów, kupna i prze-
daży papierów publicznych, ściągania prowizyi od takowych i t. d.

Co zaś do całego ruchu pieniężnego, ten wynosił:

w roku 1853 sumę 5.485.056 złr. 50 $\frac{3}{4}$ kr.
a " " 1854 " 5.631.479 " 57 "
zatem w tym ostatnim roku był o 146.423 złr. 6 $\frac{1}{4}$ kr. większy.

Co do czynności kancelaryi Dyrekcji o ile za miarę służyć mo-
że liczba podań i expedycji, następujące są data w porównaniu z ro-
kiem poprzedzającym:

Przez protokół podawczy weszło { w roku 1853 Exhibitów 1822
" 1854 " 1640
wyszło { " 1853 Expedycji 1914
" 1854 " 1760
Posiedzeń odbyło się { " 1853 54
" 1854 46

mianowicie w tym ostatnim roku: 1 posiedzenie Towarzystwa, 1
posiedzenie Kuratorium, 42 posiedzeń Dyrekcji i 2 posiedzenia
wspólne z Cenzorami wekslowymi.

Opisy obrazów znajdujących się w kościołach miasta Lwowa.

przez:

Felicjana Lobeskiego.

(Obacz Nr. 12 i 13 Dodatku tygodniowego.)

Kościół parafialny pod wezwaniem ś. Marcina na przedmieściu Żółkiewskim.

Już zdala po za miastem, po lewej stronie drogi wiodącej do Żółkwi, położony jest kościół ś. Marcina, budowy dość obszernej, w nowszym wzniesiony stylu, z osobną wieżą obok stojącą i z drugą wysmukłą o dwóch kopułach pośrodku kościoła.

Na miejscu tem stały już poprzednio niegdyś dwa inne lecz drewniane kościoły. Pierwszy założył w r. 1630 Alexander Zborowski, wraz z klasztorem xx. Karmelitów trzewickowych; drugi zbudował dla tychże zakonników w r. 1700 Jan Rubczyński, podczaszy horodelski, a to po spaleniu pierwszego przez Kozaków, przeznacząc zarazem testamentem sumę 10,000 złp. na wzniesienie nowego murowanego kościoła. Rozpoczęto więc fabrykę, do której w r. 1736 pierwszy kamień założoną, a którą x. Kazimierz Barszczewski, exprowincyał i przeor tegoż klasztoru, staraniem swoim ukończył i kościół wewnątrz pięknem malowaniem ozdobił.

Kościół ś. Marcina jako przybytek należący dawniej do klasztoru OO. Karmelitów, ma dotąd cechę klasztorom właściwą. Jest opasany murem, obok stoją budynki, dawniej pomieszkania zakonników, dziś szkoła trywialna. Nad bramą widne dotąd trzy gwiazdy, jako godło tegoż zakonu. Między opasującym murem a kościołem rozciąga się obszerny dawny cmentarz, pokryty murawą i zasadzony jaworami i innymi drzewami. Wśród drzew, przed wchodem kościoła, po lewej jego stronie, stoi figura męki Pańskiej; po prawej zaś stronie drewniana statua ś. Jana Nepomucena, prostej roboty i z tym prostym na postumencie napisem:

Święty Patronie,
Miej nas w obronie,
Przyjm nasze dary
Szczerzej ofiary.

Na facyacie są wizerunki z żywota założyciela zakonu Karmelitów.

Wnętrze kościoła, całe ściany i sklepienie wypełnione jest licznem i ozdobnem malowaniem, tworzącem wśród arabesków i rozmaitych ozdób architektonicznych kilka wielkiego rozmiaru freskowych obrazów.

Na środkowym sklepieniu oddana jest piękna architektura, przedstawiająca wnętrze kościoła i ołtarz, przed którym kapłan w otoczeniu księży asystujących celebrował i podnoszący hostyą do góry.

Na sklepieniu w presbiterium, wyobrażona jest N. Panna, w grońle unoszących się około niej aniołów; zaś po niżej na ścianach kościoła, ukazuje się po jednej stronie ś. Marcin na koniu, odcinający róg swej szaty, dla leżącego pod koniem żebraka, wielka rycerska

postać; po drugiej zaś stronie obraz z kilku figur złożony, przedstawiający śmierć zakonnika w otoczeniu braci klasztornych, na którego szatan zdala zionie bezwładnie ogień z swej paszczy.

Blżej chóru, także na sklepieniu, przedstawieni są święci i święte z zakonu karmelitańskiego, podzieleni na dwa zastępy, nad którymi unosi się w obłokach Chrystus błogosławiący; nad samym zaś chórem wyobrażona jest ś. Cecylia, grająca na organach, a około niej anioły.

Obrazy te jakkolwiek nienależą do fresków wzorowych, są jednak wcale dobrego rysunku, pięknego układu i starannego wykonania, i dotąd przechowały się w całości i świeżości.

Z obrazów olejnych tak w ołtarzach jako też i innych zawieszonych na ścianach, nie wiele tylko ten kościół posiada. W ołtarzu wielkim znajduje się obraz Matki Bożej, dość starożytny, w zwykłym bizantyńskim stylu, na dnie złotem, w koronach i szatach rzeźbionych, różni się jednak nieco swym układem od innych, przedstawiając Chrystusa dziecę nie błogosławiącego lecz tulącego się do matki.

Chrystus ukazujący się nad zgromadzonemi Karmelitanami i Karmelitankami, ś. Apolonia i ś. Józef z Chrystusem na ręku, są obrazy ołtarzy bocznych. Dwa jeszcze boczne ołtarze mieszczą w sobie jeden: Chrystusa na krzyżu, wielką snycerską figurę, drugi zaś w szklanej brzoźnej wyłożonej trumnie zawiera zwłoki czyli relikwie ś. Klemensa, prawdziwy tegoż świętego kościotrup, spoczywający z podpartą ręką za wężłowi. Obok stoi na poduszce puška, na której jest napis obwieszczający dar przez Papieża kościołowi przysłany.

Portretów posiada ten kościół cztery. Dwa są umieszczone na chórze, z tych jeden przedstawia mężczyznę w granatowym kontuszku i czerwonym żupanie z podpisem: *Perillustris M. Dominus Joannes Rubczyński Pocillator Horodliensis Benefactor*; drugi księdza w sapanie, z podpisem: *Perillustris Magnificus Dominus Alexander Siedliński Dapifer — Benefactor*.

Drugie dwa portrety znajdują się przed wielkim ołtarzem. Jeden nade drzwiami zakrystyi wyobraza twarz młodą, pięknych rysów twarzy, w zbroi, szkarłatnym płaszczu, z buławą w ręku, i zawieszonym wąsem, z napisem od góry: *Perillustris M. D. Alexander de Rytwiany Zborowski Comes S. R. M. Fundator*. Drugi naprzeciwko po prawej stronie ołtarza przedstawia półpostać także w zbroi i kaftanie, lecz z włosiem pudrowanym i z napisem: *Illustrissimus et excellentissimus Ds. Stanislaus Bonifacius de Magna Koczycze Mniszech Capitaneus*.

Żupy solne w Galicyi i na Bukowinie.

Wywar i sprzedaż soli w lutym 1855 i 1854.

(Obacz Nr. 3 i 13 Dodat. tygodniowego.)

Produkowano cetnarów:	
W lutym 1855.	W lutym 1854.
W Galicyi . . . 47,748 ²⁶ / ₁₀₀	39,646 ⁸³ / ₁₀₀
Na Bukowinie . . . 1,714 ³² / ₁₀₀	1,310 —
Razem . . . 49,462 ⁵⁸ / ₁₀₀	40,956 ⁸³ / ₁₀₀
W lutym r. 1855 w Galicyi więcej: . . . 8,101 ⁴³ / ₁₀₀	
„ „ „ na Bukowinie więcej: . . . 404 ³² / ₁₀₀ Cet.	

Przedano cetnarów:	
W lutym 1855.	W lutym 1854.
W Galicyi . . . 50,604 ⁵ / ₁₀₀	39,071 ⁷⁰ / ₁₀₀
Na Bukowinie . . . 2,271 ⁷⁰ / ₁₀₀	1,723 ²⁰ / ₁₀₀
Razem . . . 52,875 ⁷⁵ / ₁₀₀	40,794 ⁹⁰ / ₁₀₀
W lutym 1855 w Galicyi . . . więcej 11,532 ³⁵ / ₁₀₀	
„ „ „ na Bukowinie . . . więcej 548 ⁵⁰ / ₁₀₀ Cet.	

Przemyśl R. 1512, 1515 i 1557.

Zygmunt August zatwierdza wyrok komisarski, wydany w sprawie o błonie między Władysławem przemyskim i Mieszczanami.

(Dokończenie. Obacz Nr. 12, 13 i 14 Dodatku tygodniowego.)

Conservationem autem siue desertationem Priuilegiorum ipsius Wladicae propter defectus allegatos, Sacrae Regiae M(ajesta)ti, cuius est concedere et interpretari, conseruare ac desertare Priuilegia reseruauimus: terminum partibus in Conuentione proxima Pyotrouien(s)ie die vi...ma post ingressum uestrae M(ajesta)lis, diem tamen ingressus excludendo assignantes, Actu(m) et Datum in pla-

Co się tyczy zachowania lub uchylenia przywilejów Władysławowi dla przytoczonych niedokładności, tedy to Uświęconej królewskiej Mości, który jedynie przywileje nadawać, one wyjaśniać, zatwierdzać i unieważniać może, zastrzeżliśmy, naznaczając stronom termin na przyszłym sejmie piotrkowskim dwudziestego dnia po przybyciu Królewskiej Mości, nie licząc jed-

nicie **Przemysliensis** et **Łagi** circa **Lacum Przekopane** dictum, sabbato proximo post festum sancti Matthaei apostoli et Evangelistae, Anno Domini... **Millesimo quingentesimo duodecimo**, Praesentibus ibidem Generosis et Nobilib(us) | dominis, Mathia de Bobrka Judice terrestri **Przemysliensis**, Olechno Skorutha de Młodaticze Succamerario Chelmen(sis), Andrea Borathinski, Stanislao Porudemski, Ada. Wz.owski, Fedor Zabłoczki, et aliis q(uam) plurimis testibus fidedignis circa p(rae)missa. | In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa.

Quibus quidem supplicationibus tanquam iustis et rationi consonis benigniter annuen(tes), literas praesertim, in omnibus earum punctis, clausulis, conditionibus, et articulis, ratas | et gratas habend(um), de certa scientia n(ost)ra et Consiliariorum nostrorum consilio et assensu approban(dum), ratifican(dum) et confirman(dum) duximus: approbamusq(ue), ratificamus et co(n)firmamus praesentis scripti patrocinio, Decernen(tes) eisdem robur perpetuae firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum **Cracouiae** in Conuentione generali feria sexta ante Dominicam Reminiscere proxima, Anno Domini **Millesimo quingentesimo quintodecimo**, Regni | veró nostri anno nono. Praesentibus Reueren(dis) in Christo patribus dominis, Joanne Cracouien(sis), Mathia Wladislauien(sis) et Regni nostri Cancellario, Joanne Posnanien(sis), Erasmo Ploc en(sis), Petro **Przemysliensis** Ecclesiarum Episcopis, nec non Magnific(is) | Venerabilibus et Generosis, Spitzkone de Jaroslaw Castellano, Nicolao de Camyenyecz, Palatino et Capitaneo Cracouien(sis), Nicolao de Lubranecz Posnanien(sis), Nicolao Firlej de Dambrouicza Sandomirien(sis), Joanne Zarembe de Calinowa Calisien(sis), Jaroslao de Łasko Siradien(sis), Palatinis, Luca de Gorca Posnanien(sis), et maioris Poloniae generalis Capit(aneo), Christophoro de Schidlowyecz Sandomirien(sis) et Viceca(n)cellario, Andrea de Kosczyelyecz Voynicen(sis) et Thesaurario, Nicolao Jorda(n) de Zakliczin Vislicien(sis), Andrea de Thąozin Byecz(en)sis), Stanislao de Chodecz Marszalco Regni nostri, Stanislao Jaroczki Zauchosten(sis), Castellanis, Joanne Lathalski Gnesnen(sis), Cracouien(sis) et Lancicien(sis) Ecclesiarum Praeposito, Joanne Carnkowski Canonico Cracouien(sis) Secretariis nostris, Stanislao Chroborski Vexillifero, Incisore et Subpincerna Curiae nostrae, caeterisq(ue) Dignitariis, Off(icia)libus et Curien(sibus) n(ost)ris testibus fidedignis synceré et fidelibus n(ost)ris dilectis. Datum per manus | praefati Reueren(di) in Christo patris d(omi)ni Mathiae Episcopi Wladislauiensis et Regni n(ost)ri Cancellarii, synceré nobis dilecti. R(e)l(ati)o eiusdem Reueren(di) in Christo patris d(omi)ni Mathiae Episcopi Wladislauien(sis) et Regni P(oloniae) Cancellarii | **Mathias D(rzewicki)** Ep(iscopu)s Wlad(islawi)ensis et Canc(ellariu)s s(ub)s(cripsi)t.

Quoniam veró iidem Consiliarii n(ost)ri nomine quo supra nobis retulerunt, Cives ipsos **Przemyslienses** plern(m)que a Wladica **Przemysliensis** in bonis praescriptis Ciuitati praefatae siue eius Incolis se(n)ten(tia) praesertim Co(m)missariali adiudicatis, non attenta Confirmatione praemissa Diui Parentis n(ost)ri temeré impediti, et eandem sententiam commissarialem in dubium vocari, nos ne id fiat deinceps cauere, et vnique(m)q(ue) iniure suo co(n)seruare pro debito officii n(ost)ri Regii cupientes, adducti insuper supplicationibus eorundem Consiliariorum n(ost)rorum pro parte dictorum Ciuium apud nos interpositis, iuhaeren(do) l(ite)ris Confirmatione Diui Parentis n(ost)ri praesertim, pro maiori firmitate praescriptorum, | (quando quidem iidem Cives vsu fructum contentorum(m) earundem literarum hucusq(ue) obtinent.) eisdem literas itidem auctoritate n(ost)ra Regia approbamus, ratificamus et confirmamus, vimq(ue) et robur debita firmitatis obtinere debere decernim(us). | Harum, quibus Sigillum nostrum est subappensum, testimonio literarum. Datum **Varschouiae** in Conuentione Regni nostri generali feria secunda post festum sanctorum trium Regum proxima, Anno domini **Millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo**, Regni nostri vigesimo septimo.

Dopisek z prawej strony:

R(e)l(ati)o Magnifici Joannis de Oczyschino Regni Poloniae Cancell(ari)ii Crae(oviensis) | generalis, ac Sa(n)decen(sis) Olschtin(ensis)q(ue) Capitanei, et Succamerarii Cracouien(sis)

Podpis z lewej strony:

Joannes Ocieski

R(egni) P(oloniae) Canc(ellariu)s s(ub)s(cripsi)t.

Pieczęć oderwana

nak dnia przybycia. Działo się i dano na **Bloniu przemyskim** i **Łegach** koło jeziora **Przekopane** zwanego, w sobotę następną po uroczystości **Mateusza** Apostoła i **Ewangielisty**, lata **Pańskiego Tysiąc Pięćset Dwunastego**, w przytomności **Rodowitych i Szlachetnych Panów: Macieja z Bobrki Sędzi ziemi przemyskiej, Olechna Skoruty z Młodiatycz Podkomorzego chełmskiego, Andrzeja Boratynskiego, Stanislawa Porudeńskiego, Adama Wzdowskiego, Fedora Zabłockiego, i innych świadków wiarygodnych, przy tem obecnych bardzo wielu. Na świadectwo czego pieczęć Nasze u niniejszego zawieszona.**

Przychylając się więc do tych próśb jako **sprawiedliwych i rozsądkom** zgodnych łaskawie, wyprytczony list we wszystkich szczegółach, orzeczeniach, okresach i rozdziałach niezwłocznie i przyjaźnie utrzymać, z pewną wiedzą Naszą a za radą i przyzwoleniem **Radzców Naszych** uznać, potwierdzić i umocnić postanowiliśmy, jakoż uznajemy, potwierdzamy i umacniamy powagą pisma niniejszego z tem postanowieniem, aby moc zawsze obowiązująca otrzymała. Na świadectwo czego pieczęć Nasza u niniejszego zawieszona. Działo się w **Krakowie** na sejmie walnym, w piątek przed niedzielą suchą, lata **Pańskiego Tysiąc Pięćset Piętnastego**, a w dziewiątym Naszego królestwa. W przytomności **Wielebnych w Chrystusie Ojców: Księży Jana kościoła krakowskiego, Macieja włoctawskiego a Kanclerza koronnego, Jana poznańskiego, Erazma płockiego i Piotra przemyskiego Biskupów; także Wielmożnych, Czystych i Rodowitych: Spytka z Jarosławia Kasztelana, Mikołaja z Kamieńca Wojewody i Starosty krakowskiego, Mikołaja z Lubrańca poznańskiego, Mikołaja Firleja z Dąbrowicy sandomirskiego, Jana Zareby z Kalinowy kaliskiego, Jaroslawa z Łaska sieradzkiego, Wojewodów; Łukasza z Górki poznańskiego a na całą Wielkopolskę Starosty, Krzystofa z Szydłowca sandomirskiego i Podkanclerzego, Andrzeja z Kościelca wojnickiego i Skarbnika, Mikołaja Jordana z Zakliczyna wiślickiego, Andrzeja z Tęczyna bieckiego, Stanislawa z Chodca Marszałka koronnego, Stanislawa Jarockiego zawichoskiego, Kasztelanów; Jana Latalskiego Przełożonego kościołów gnieźnieńskiego, krakowskiego i łęczyckiego, Jana Karnkowskiego Kanonika krakowskiego, Sekretarzów Naszych; Stanislawa Chroborskiego Chorążego, Krajczego i Podczaszego nudiworowego, tudzież reszty Dostojników, Urzędników i Dworzaków Naszych, świadków wiarygodnych, szczerze Nam wiernych i miłych. Dano przez ręce pomienionego **Wielebnego w Chrystusie Ojca, Księdza Macieja Biskupa włoctawskiego i Kanclerza korony Naszej, wiernie Nam miłego. Referat Wielebnego w Chrystusie Ojca, Księdza Macieja Biskupa włoctawskiego, Kanclerza koronnego. Maciej Drzewicki biskup włoctawski i Kanclerz** podpisał.**

Gdy zaś ciż **Radscy Nasi** w imieniu jak wyżej Nam donieśli, iż **Mieszczanie przemyscy** od **przemyskiego Władki** w pomienionych, wyprytczonym wyrokiem komisarskim miastu czyli tamecznym mieszkańcom przysądzonych dobrach, bez zwagi na powyższe świętej pamięci **Rodzica Naszego** potwierdzenie, często suchwałych doznają przeszkód, i wyrok komisarski w wątpliwość podany; przeto My, aby to na przyszłość się nie działo zapobiedz, i każdego w swem prawie według powinności dostojenstwa Naszego utrzymać pragnąc, naklonieni nadto prósbami **Rad Naszych** za pomienionymi **Obywatelami** do Nas wniesionemi, polegając na wyżej przytoczonym potwierdzeniu świętej pamięci **Rodzica Naszego** dla większej przerzeczzonego mocy, (iż że się **Mieszczanie** przy używaniu wyszczególnionych w tem piśmie przedmiotów dotąd utrzymują), owo pismo znowu powagą Naszą królewską uznajemy, potwierdzamy i umacniamy z tem postanowieniem, iż przynależną wagę i moc niewzruszoną mieć winno. Na świadectwo czego pieczęć Nasza u niniejszego zawieszona. Dano w **Warszawie** na sejmie walnym koronnym, w poniedziałek po uroczystości **Trzech Królów**, roku **Pańskiego Tysiąc Pięćset Pięćdziesiąt Siódmego**, a w dwudziestym siódmym roku królowania Naszego.

Referat **Wielmożnego Jana z Ocieszyna Kanclerza korony polskiej, krakowskiego Generała, sądeckiego i olsztyńskiego Starosty a Podkomorzego krakowskiego.**

Jan Ocieski

Kanclerz korony polskiej podpisał.

Według oryginału zostającego w posiadłości Zakładu imienia Ossolińskich.

We Lwowie 8go marca 1855.

Wolański Fr.